

Va'etchanan וַאֲתַחֲנֵן *and I begged*

Devarim/Deuteronomy 3:23-7:11

This Shabbat is known as Shabbat Nachamu (נַחֲמוּ) referring to the opening words of the Haftara from Isaiah 40:1 – Comfort (נַחֲמוּ), comfort my people. The past three weeks have been a time of mourning the destruction and ruin that has so much been a part of the Israelite's lives. Now it is time to put the past behind them and to focus on rebuilding and restoration. It is a time to be reenergized. To begin this period, Jews typically take outings to the country to enjoy the sea, sunsets, the landscape, and all other wonders of יהוה's (Yahwey) creation in order to be both physically and spiritually reinvigorated.

This Torah portion provides us with the manna we need for this spiritual recharge. This week we touch on important foundations of our faith. We will read of the awesomeness of Yah, His chosen people, His 10 Words (commandments), the good Land He has promised, and the love and fear of the Almighty. Moses takes a trip through history to remind the Israelites of the giving of the Torah and will teach them the most basic declaration of faith – The Shema. As believers, we are also able to see how Yeshua brought His followers back to these basics.

We begin, however, with the disappointment of Moses as he begs to be given entrance into the Promised Land:

Devarim 3:23 “ Then I pleaded with יהוה at that time, saying: 24 ‘O יהוה Elohim, You have begun to show Your servant Your greatness and Your mighty hand, for what god is there in heaven or on earth who can do anything like Your works and Your mighty deeds? 25 ‘I pray, let me cross over and see the good land beyond the Jordan, those pleasant mountains, and Lebanon.’

Most of us feel sorry for Moses. The word pleaded comes from a root meaning “grace”. Moses knew that he did not deserve to enter the Promised Land. Still he begs for the unmerited favor of יהוה. But there is a reason why Moses could not cross over the Jordan. As the representative of Torah, he could only bring Israel to the border of the Land. Joshua (Yeshua) will be the one to lead them into the Land. Still the grace of יהוה is given to Moses as he is directed to the top of a mountain for a view of the Promised Land:

Devarim 3:27 ‘Go up to the top of Pisgah, and lift your eyes toward the west, the north, the south, and the east; see (ראה) it with your eyes, for you shall not cross over this Jordan.

Was יהוה really just giving Moses a peak of the Land which he would never be able to enter? What was it that Moses actually saw? The word for see (ראה) can mean

Va'etchanan וַאֲתַחֲנֵן *en ik smeekte*

Devarim/Deuteronomy 3:23-7:11

Deze Shabbat staat bekend als Shabbat Nachamu (נַחֲמוּ) verwijzend naar de openingswoorden van de Haftara van Jesaja 40:1 - troost (נַחֲמוּ), troost mijn volk. De afgelopen drie weken zijn een tijd van rouwen geweest over de verwoesting en ruïne die zo'n deel van het Israëlitische leven was. Nu is het tijd om het verleden achter hen te laten en zich op het herbouwen en het herstel te concentreren. Het is een tijd om opnieuw bezielde te zijn. Om deze periode te beginnen, maken de Joden gewoonlijk uitjes naar de buiten om van de zee te genieten, de zonsondergang, het landschap, en alle andere wonderen van יהוה's (Yahwey) schepping om zowel fysisch als geestelijk versterkt te worden.

Dit Thoragedeelte voorziet ons van het manna dat wij voor dit geestelijke heropladen nodig hebben. Deze week komen wij bij belangrijke fundamenten van ons geloof. Wij zullen lezen van de ontzagwekkendheid van Yah, Zijn gekozen volk, Zijn 10 Woorden (geboden), het goede Land dat Hij heeft beloofd, en de liefde en de vrees voor de Almachtige. Mozes maakt een reis door geschiedenis om de Israëlieten te herinneren aan het geven van de Thora en zal hen de meest fundamentele verklaring van geloof onderwijzen – het Shema. Als gelovigen, zijn wij ook in staat te zien hoe Yeshua Zijn volgelingen terug naar deze grondbeginselen bracht.

Wij beginnen, echter met de teleurstelling van Mozes als hij smeekt om toegang tot het Beloofde Land te krijgen:

Devarim 3:23 Toen, op dat ogenblik, pleitte ik bij יהוה, zeggend: 24 ‘O יהוה Elohim, U is begonnen Uw dienaar Uw grootheid en Uw machtige hand te tonen, want welke god is er in hemel of op aarde die iets zoals Uw werken en Uw machtige daden kan doen? 25 Ik bid, laat me oversteken en het goede land voorbij de Jordaan zien, die aange-name bergen, en Libanon.’

De meesten van ons voelen medelijden met Mozes. Het woord pleitte komt uit een wortel die “gunst” betekent. Mozes wist dat hij niet verdiende om het Beloofde Land in te gaan. Toch smeekt hij voor de onverdiende gunst van יהוה. Maar er is een reden waarom Mozes de Jordanië niet kon oversteken. Als de Thoravertegenwoordiger kon hij Israël slechts aan de grens van het Land brengen. Joshua (Yeshua) zal degene zijn om hen in het Land te leiden. Toch wordt de gunst van יהוה aan Mozes gegeven als hij wordt geleid tot de top van een berg voor een uitzicht op het Beloofde Land:

Devarim 3:27 ‘Ga op tot de top van Pisgah, en hef uw ogen op naar het westen, het noorden, het zuiden, en het oosten; zie (ראה) het met uw ogen, want u zal deze Jordaan niet oversteken.

Was יהוה Mozes werkelijk enkel een topje aan het geven van het Land dat hij nooit zou kunnen ingaan? Wat was het dat Mozes eigenlijk zag? Het woord voor zien (ראה) kan veel meer

much more than literally taking in images with one's eyes. It can also imply a spiritual understanding or an acceptance of the Word of יהוה:

Psalm 34:8 Oh, taste and see (ראה) that יהוה is good; Blessed is the man who trusts in Him!

Now Moses lifted his eyes in all four directions. We read of that same vision given to Abram:

Bereshith (Genesis) 13:14 And יהוה said to Abram, after Lot had separated from him: “Lift your eyes now and look from the place where you are — north, south, east, and west; 15 “for all the land which you see (ראה) I give to you and your descendants forever.”

Even though literally speaking, Abram was in the Promised Land and “saw” the Promised Land in all four directions, what he (Abram) was longing for was something more according to the book of Hebrews:

Hebrews 11:8 By faith Abraham obeyed when he was called to go out to the place which he would receive as an inheritance. And he went out, not knowing where he was going. 9 By faith he dwelt in the land of promise as in a foreign country, dwelling in tents with Isaac and Jacob, the heirs with him of the same promise; 10 for he waited for the city which has foundations, whose builder and maker is Elohim...

Is the “something more” what Moses was able to see (ראה) from the mountain top? Did the spiritual vision given to Moses enable Him to see the heavenly city Abram was waiting for? Well, we know that Moses did make it to the Promised Land:

Matthew 17:1 Now after six days Yeshua took Peter, James, and John his brother, led them up on a high mountain by themselves; 2 and He was transfigured before them. His face shone like the sun, and His clothes became as white as the light. 3 And behold, Moses and Elijah appeared to them, talking with Him.

Back to Devarim... along with the physical and spiritual vision of the Promised Land that Moses would perceive, he was commanded to make Joshua strong and brave:

Devarim 3:28 ‘But command Joshua, and encourage him and strengthen him; for he shall go over before this people, and he shall cause them to inherit the land which you will see.’

Now let's think about this. Joshua is a picture of Yeshua. Moses is synonymous with Torah. Joshua was strengthened by Moses. In the same way, Yeshua was strengthened by Torah. Do you remember when Yeshua was 12, and His

betekenen dan letterlijk beelden met zijn ogen opnemen. Het kan ook een geestelijk inzien of een aanvaarding van het Woord van יהוה impliceren:

Psalm 34:8 Oh, smaak en ziet (ראה) dat יהוה goed is; Gezegend is de man die op Hem vertrouwt!

Nu hief Mozes zijn ogen op in alle vier richtingen. Wij lezen van ditzelfde gezicht dat aan Abram wordt gegeven:

Bereshith (Genesis) 13:14 En יהוה zei tot Abram, nadat Lot zich van hem afgescheiden had: “Heft nu uw ogen op en kijkt van de plaats waar u bent — ten noorden, zuiden, het oosten, en ten westen; 15 want al het land dat u ziet (ראה) geef Ik voor altijd aan u en uw nakomelingen.”

Alhoewel letterlijk sprekend, was Abram in het Beloofde Land en “zag” het Beloofde Land in alle vier richtingen, waarnaar hij (Abram) uitzag was volgens het boek van Hebreeën iets meer:

Hebr. 11:8 Door geloof gehoorzaamde Abraham toen hij werd geroepen om uit te gaan naar de plaats die hij als een erfenis zou ontvangen. En hij ging uit, niet wetend waar hij ging. 9 Door geloof verbleef hij in het land van belofte als in een vreemd land, wonende in tenten met Isaac en Jacob, de erfgenamen met hem van de zelfde belofte; 10 want hij wachtte op de stad die funderingen heeft, waarvan de bouwer en de maker Elohim is ...

Is het “iets meer” wat Mozes vanaf de bergtop kon zien (ראה)? Liet het geestelijke visioen dat aan Mozes wordt gegeven hem toe om de hemelse stad te zien waar Abram op wachtte? Wel, wij weten dat Mozes het Beloofde Land haalde:

Mat. 17:1 Nu na zes dagen nam Yeshua Peter, Jakobus, en Johannes zijn broer; leidde hen zelf omhoog op een hoge berg; 2 en Hij werd van gedaante veranderd vóór hen. Zijn gezicht glansde als de zon, en Zijn kleren werden zo wit als het licht. 3 En zie, Mozes en Elijah verschenen aan hen, die met Hem spraken.

Terug naar Devarim... samen met het fysieke en geestelijke visioen van het Beloofde Land dat Mozes zou waarnemen, werd hem bevolen om Joshua sterk en moedig te maken:

Devarim 3:28 ‘Maar beveel Joshua, en moedigt hem aan en versterkt hem; want hij zal vóór dit volk overgaan en hij zal hen het land doen beërven dat u zult zien. ‘

Nu, laten we hierover nadenken. Joshua is een beeld van Yeshua. Mozes is synoniem met Thora. Joshua werd door Mozes versterkt. Op de zelfde manier, werd Yeshua door Thora versterkt. Herinnert u zich toen Yeshua 12 was, en Zijn ouders

parents lost track of Him? They found Him in the temple, and the Gospels tell us that He was there discussing Torah!

Luke 2:46 *Now so it was that after three days they found Him in the temple, sitting in the midst of the teachers, both listening to them and asking them questions. 47 And all who heard Him were astonished at His understanding and answers. 48 So when they saw Him, they were amazed; and His mother said to Him, "Son, why have You done this to us? Look, Your father and I have sought You anxiously." 49 And He said to them, "Why did you seek Me? Did you not know that I must be about My Father's business?" 50 But they did not understand the statement which He spoke to them. 51 Then He went down with them and came to Nazareth, and was subject to them, but His mother kept all these things in her heart. 52 And Yeshua increased in wisdom and stature, and in favor with Yah and men.*

When Yeshua was tempted in the desert by hasatan, how did He remain strong? He recited Torah to the evil one! This may be a pattern for us to learn and follow ourselves when we need to be strengthened during times of trouble!

As Moses has been given the vision of the plan of Yah in the Promised Land, he now turns his attention to those who will physically enter the Land. As a loving shepherd, he begins with fatherly advice to this second generation of Israelites that has been raised in the wilderness:

Devarim 4:1 *"Now, O Israel, listen to the statutes and the judgments which I teach you to observe, that you may live, and go in and possess the land which יהוה the Elohim of your fathers is giving you. 2 "You shall not add to the word which I command you, nor take from it, that you may keep the commandments of יהוה your Elohim which I command you.*

It was absolutely forbidden to "add to" or to "take away from" the revelation of the Word that was given on Mt. Sinai to Moses. Later in Devarim, this is repeated:

Devarim 12:32 *"Whatever I command you, be careful to observe it; you shall not add to it nor take away from it.*

Now we know that Yeshua was the prophet "like Moses" that Torah prophesied to come:

Devarim 18:18 *'I will raise up for them a Prophet like you (Moses) from among their brethren, and will put My words in His mouth, and He shall speak to them all that I command Him.*

Rambam, the well-known Jewish rabbi from the 12th century, relates that the prophet that is being referred to in Devarim would not come to establish a new religion,

Hem kwijtraakten? Zij vonden Hem in de tempel, en de Evangelies vertellen ons dat Hij daar Thora besprak!

Luc. 2:46 *Nu was het zo dat na drie dagen zij Hem die in de tempel vonden, in het midden van de leraren zittende, die zowel naar hen luisteren als hen vragen stellen. 47 En iedereen die Hem hoorden waren verbaasd over Zijn begrip en antwoorden. 48 Dus toen zij Hem zagen, waren zij verbaasd; en Zijn moeder zei tot Hem: "Zoon, waarom hebt u ons dit aangedaan? Kijk, Uw vader en ik hebben naar U angstig gezocht." 49 En Hij zei tot hen: "Waarom zocht u naar Mij? Wist u niet dat Ik in de zaken van Mijn Vader moet zijn?" 50 Maar zij begrepen de verklaring niet die Hij tot hen sprak. 51 Toen daalde Hij met hen af en kwam te Nazareth, en was aan hen onderworpen, maar Zijn moeder hield al deze dingen in haar hart. 52 En Yeshua nam toe in wijsheid en gestalte, en in gunst bij Yah en de mensen.*

Toen Yeshua door hasatan in de woestijn werd verzocht, hoe bleef Hij sterk? Hij reciteerde Thora aan de boze! Dit kan een patroon voor ons zijn om te leren en zelf na te volgen wanneer wij in tijden van problemen versterkt moeten worden!

Als aan Mozes het visioen van het plan van Yah in het Beloofde Land werd gegeven, keert hij nu zijn aandacht naar hen die fysisch het Land zullen ingaan. Als een liefhebbende herder, begint hij met vaderlijke raad aan deze tweede generatie Israëlieten die in de wildernis werd grootgebracht:

Devarim 4:1 *Nu, O Israël, luistert naar de statuten en de oordelen die ik u onderwijs om in acht te nemen, opdat u leve en het land kunt binnengaan en bezitten dat יהוה de Elohim van uw vaders u geeft. 2 Gij zult niet aan het woord dat ik u beveel, toevoegen noch er van afnemen, opdat u de geboden van יהוה uw Elohim kunt houden, die ik u beveel.*

Het was absoluut verboden om "toe te voegen aan" of "weg te nemen uit" de openbaring van het Woord dat op de berg Sinai aan Mozes werd gegeven. Later wordt dit in Devarim herhaald:

Devarim 12:32 *Wat ik u ook beveel, wees zorgvuldig om het waar te nemen; gij zult er niet aan toevoegen noch er van het wegnemen.*

Nu weten wij dat Yeshua de profeet "zoals Mozes" was die Thora profeteerde van te komen:

Devarim 18:18 *Ik zal voor hen een Profeet als u (Mozes) van onder hun broeders doen opstaan, en zal Mijn woorden in Zijn mond leggen, en Hij zal alles dat Ik hem beveel tot hen spreken.*

Rambam, de bekende Joodse rabbijn van de 12de eeuw, verhaalt dat de profeet waarnaar in Devarim wordt verwezen geen nieuwe godsdienst zou komen brengen, maar om de woorden

but to confirm the words of the Torah and to warn the people not to break it, as the prophet Malachi also wrote:

Malachi 4:4 “Remember the Torah of Moses, My servant, Which I commanded him in Horeb for all Israel, With the statutes and judgments.

Therefore, Yeshua’s words had to be in TOTAL agreement with the Torah of Moses in order for Him to qualify to be the “prophet like Moses”. Yeshua supported this thought in Matthew:

Matthew 5:17 “Do not think that I came to destroy the Torah or the Prophets. I did not come to destroy but to fulfill. 18 “For assuredly, I say to you, till heaven and earth pass away, one jot or one tittle will by no means pass from the Torah till all is fulfilled. 19 “Whoever therefore breaks one of the least of these commandments, and teaches men so, shall be called least in the kingdom of heaven; but whoever does and teaches them, he shall be called great in the kingdom of heaven.

Obviously, the Jesus that most of the church has preached for almost 2.000 years...the one who did away with the Torah, does not even qualify to BE the Messiah. We are blessed to be living in the age of the restoration of the Torah to our Messiah. The question may still be asked, “Didn’t Yeshua “add to” or “take away from” what was said in the Torah?” The answer is that any command following the Torah, whether it be in the Prophets, Writings, or the Apostolic Scriptures, should only make the meaning of what is in Torah clearer. You should find nothing that mandates new requirements. The root principle from Torah should stand, although the way of “walking it out” may be open to interpretation and may vary according to individual communities. Where a ruling is made concerning how to walk out a particular principle, those under the authority of the one making it, are bound by it. This is why it is important for us to have people in authority over us who are well founded and walking in Torah! Now check out Yeshua’s words, and see if they make more sense to you:

Matthew 23:1 Then Yeshua spoke to the multitudes and to His disciples, 2 saying: “The scribes and the Pharisees sit in Moses’ seat. 3 “Therefore whatever they tell you to observe, that observe and do, but do not do according to their works; for they say, and do not do.

Okay let’s skip over to Devarim 6 and take a look at the Shema. The Shema (hear - שְׁמַע) is the core Hebrew prayer. In the reciting of the Shema, special emphasis is given to the first six Hebrew words (Devarim 6:4):

Devarim 6:4 “ Hear (שְׁמַע), O Israel: יהוה our Elohim, יהוה is one!
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

van Thora te bevestigen en de mensen te waarschuwen om die niet te breken, zoals ook de profeet Maleachi schreef:

Maleachi 4:4 Gedenk de Thora van Mozes, Mijn dienaar; die Ik hem in Horeb voor gans Israël bevolen heb, met de statuten en de oordelen.

Daarom moesten de woorden van Yeshua in HELEMAAL in overeenstemming met de Thora van Mozes zijn om Hem als de “profeet zoals Mozes” te kunnen erkennen. Yeshua steunde deze gedachte in Matteus:

Mat. 5:17 Denk niet dat Ik de Thora of de Profeten kwam vernietigen. Ik kwam niet vernietigen maar vervullen. 18 Want zonder twijfel, zeg ik aan u, tot hemel en aarde voorbijgaan, zal in geen geval één jot of één tittel uit de Thora gaan tot alles is vervuld. 19 Wie daarom één van de minste van deze geboden breekt en de mensen zo onderwijst, zal de minste in het koninkrijk van de hemel worden genoemd; maar wie doet en hen onderwijst, hij zal in het koninkrijk van de hemel groot worden genoemd.

Klaarblijkelijk voldoet de Jesus, die het grootste deel van de kerk bijna 2.000 jaar heeft gepredikt ... die de Thora afschafte, zelfs niet om Messiah te ZIJN. Wij zijn gezegend om te leven in de tijd van het herstel van Thora aan onze Messiah. De vraag kan nog worden gesteld: “Voegde Yeshua niet toe aan” of “nam Hij niet weg van” wat in Thora werd gezegd? Het antwoord is dat om het even welk gebod na de Thora, of het in de Profeten is, de Geschriften, of de Apostolische Geschriften, de betekenis van wat in Thora is slechts duidelijker zou moeten maken. U zou niets moeten vinden dat nieuwe vereisten verplicht stelt. Het wortelprincipe van Thora zou moeten vaststaan, hoewel de manier van “het uit te leven” voor interpretatie vatbaar kan zijn en al naar gelang de individuele gemeenschappen kan variëren. Waar een uitspraak wordt gedaan betreffende hoe met een bepaald principe om te gaan, worden zij die onder het gezag staan van degene die het doet, erdoor gebonden. Daarom is het voor ons belangrijk om mensen met gezag over ons te hebben die goed gefundeerd zijn en in Thora wandelen! Controleer nu de woorden van Yeshua, en zie of zij voor u meer steek houden:

Mat. 23:1 Toen sprak Yeshua tot de massa’s en tot Zijn discipelen, 2 zeggend: “De schriftgeleerden en de Farizeeën zitten in de zetel van Mozes. 3 Daarom wat zij u vertellen om waar te nemen, neemt dat waar, maar doet niet volgens hun werken; want zij, zeggen en doen niet.

O.k. laten we naar Devarim 6 overgaan en naar de Shema kijken. De Shema (hoor - שְׁמַע) is het hart van het Hebreeuwse gebed. Bij het reciteren van het Shema, wordt speciale nadruk gelegd op de eerste zes Hebreeuwse woorden (Devarim 6:4):

Devarim 6:4 “ Hoor (שְׁמַע), O Israël: יהוה onze hwhy Elohim, יהוה is één!
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

Then a six word response is said with a quieter voice:

Blessed is the Name of His glorious kingdom forever and ever!

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

After a bit of a pause, **Devarim 6:5-9** is recited:

***Devarim 6:5** “You shall love יהוה your Elohim with all your heart, with all your soul, and with all your strength. 6 “ And these words which I command you today shall be in your heart. 7 “You shall teach them diligently to your children, and shall talk of them when you sit in your house, when you walk by the way, when you lie down, and when you rise up. 8 “You shall bind them as a sign on your hand, and they shall be as frontlets between your eyes. 9 “You shall write them on the doorposts of your house and on your gates.*

The Shema is the central prayer in a siddur (Hebrew prayer book). It is often the first bit of Scripture that a young child will learn and the last words on the lips of the dying. The Shema has been associated with the final, defiant declaration of martyrs. Traditionally, it is recited twice a day – once in the morning and once in the evening. It is also sometimes said as a bedtime prayer. The word Shema (שמע) is filled with meaning. It does not just mean “Hear, O Israel”. It is better defined like this:

Listen. Concentrate. Give the Word of Yah your most focused attention. Strive to understand. Engage all your faculties, intellectual and emotional. Make His will your own. For what HE commands you to do is not irrational or arbitrary but for your welfare, the welfare of your people, and ultimately for the benefit of all humanity.

Another Hebrew word worth noting in the Shema is the unusual word for “teach” in verse 7 – *ve’shinan’tam* (ושננתם). The word comes from a root associated with repetition. It is sometimes used as a verb to describe the act of sharpening a blade or a sword. In other words, the type of instruction of which this command speaks cannot be accomplished in a single lesson, but the goal of the Shema is to foster the discipline of constant awareness and unceasing attentiveness. It must be taught, repeated, and stated again. It is a living teaching, intended to guide our lives. Therefore it must be learned and learned well, memorized until it becomes part of our very being.

As verses 7 through 9 testify, there is no environment where the words of Torah would be considered out of place. We are to meditate on the Torah day and night:

***Psalm 1:1** Blessed is the man who walks not in the counsel of the ungodly, nor stands in*

Dan volgt een zes woord reactie met een stillere stem :

Gezegend is de Naam van Zijn glorierijk koninkrijk voor altijd en eeuwig!

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

Na een korte pauze, wordt Devarim 6:5-9 gereciteerd:

***Devarim 6:5** U zult יהוה uw Elohim met heel uw hart liefhebben, met heel uw ziel, en met al uw sterkte. 6 En deze woorden die ik u vandaag beveel zullen in uw hart zijn. 7 U zult ze vol overgave aan uw kinderen onderwijzen en zult van ervan spreken wanneer u in uw huis zit, wanneer u daarmee wandelt, wanneer u neerligt, en wanneer u opstaat. 8 U zult ze als een teken op uw hand binden, en zij zullen als band tussen uw ogen zijn. 9 U zult ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.*

Het Shema is het centrale gebed in een siddur (Hebreeuws gebedboek). Het is vaak het eerste stukje van de Schrift dat een jong kind zal leren en de laatste woorden op de lippen van het stervende. Het Shema werd geassocieerd met de laatste, uitdagende verklaring van martelaren. Traditioneel wordt het twee keer per dag opgezegd - eens in de ochtend en eens in de avond. Het wordt ook soms gezegd als bedtijdgebed. Het woord Shema (שמע) is vol betekenis. Het betekent niet enkel “Hoor, O Israë!”.. Het wordt beter als volgt gedefinieerd:

Luister. Concentreer. Geef het Woord van Yah uw meest geconcentreerde aandacht. Streef ernaar te begrijpen. Gebruik al uw gaven, intellectuele en emotionele. Maak Zijn wil tot de uwe. Want wat HIJ u beveelt om te doen is niet irrationeel of willekeurig maar voor uw welzijn, het welzijn van uw volk, en uiteindelijk ten voordele van de hele mensheid.

Een ander noemenswaardig Hebreeuws woord in het Shema is het ongebruikelijke woord voor “onderwijzen” in vers 7 – *ve’shinan’tam* (ושננתם). Het woord komt uit een wortel in verband met herhaling. Het wordt soms gebruikt als werkwoord om de handeling te beschrijven van het scherpen van een blad of een zwaard. M.a.w., het type instructie waarvan dit bevel spreekt kan niet in één enkele les worden verwezenlijkt, maar het doel van de Shema is de discipline van constante voorlichting en onophoudelijke oplettendheid te bevorderen. Het moet worden onderwezen, herhaald en, opnieuw worden verklaard. Het is een levend onderwijs, bedoelt om ons leven te leiden. Daarom moet het worden geleerd en goed worden geleerd, van buiten geleerd tot het van ons wezen een deel wordt.

Zoals verzen 7 tot 9 getuigen, is er geen omgeving waar de woorden van Thora niet terecht zouden worden aanzien. Wij moeten dag en nacht over de Thora mediteren:

***Psalm 1:1** Gezegend is de man die niet in het advies van de goddelozen wandelt, noch zich*

the path of sinners, nor sits in the seat of the scornful; 2 But his delight is in the Torah of יהוה , and in His Torah he meditates day and night.

Joshua 1:7 “Only be strong and very courageous, that you may observe to do according to all the Torah which Moses My servant commanded you; do not turn from it to the right hand or to the left, that you may prosper wherever you go. 8 “This Book of the Torah shall not depart from your mouth, but you shall meditate in it day and night, that you may observe to do according to all that is written in it. For then you will make your way prosperous, and then you will have good success.

The emphasis in the Shema is on hearing. In an insightful article penned in the 1800’s, **R. Jacob Leiner** wrote (emphasis mine):

“From a human perspective it often seems as if seeing is a more precise form of knowledge than hearing. In fact, however, hearing has a greater power than seeing. Sight discloses the external aspect of things, but hearing reveals their inwardness. The aspect of G-d which prevails is ‘Be silent, O Israel, and listen’ [**Deuteronomy 27:9** Keep silent and hear, O Israel: This day you have become the people of the Lord your G-d]. The idea of being silent is that the person practices a self-imposed limitation on his senses, no longer looking at the events in this [external] world and he is then able clearly to understand that ‘You have now become the people of the Lord your G-d.’”

When G-d cannot be seen, argues Leiner, He can still be heard. Hearing represents a depthencounter more intimate and transformational than seeing. The ideas of Leiner provide us with a segue into one of the most important differences between two great civilizations – ancient Greece and ancient Israel. As we pursue our Hebrew roots, most of us have become aware that we are always struggling with our “Greek” way of thinking. The following will provide some history for why this is so.

Greece of the 5th to 3rd centuries B.C.E. excelled in art, architecture, sculpture and the theatre – the visual arts. In these it achieved a greatness that has never been surpassed. Renaissance Italy was essentially a rediscovery of the world and skills of ancient Greece. During the same time period, Jews excelled at none of these things. The reason for this is that their interest lay not in sight, but in sound. . . . not in seeing things, but in hearing the voice. Ancient Israel was a culture of the ear, not of the eye.

Heinrich Graetz, a great 19th century historian, explained the difference (emphasis mine):

bevindt op de weg van zondaars, noch in de zetel van de minachtenden zit; 2 Maar zijn verrukking is in de Thora van יהוה, en in Zijn Thora mediteert hij dag en nacht.

Jozua 1:7 Enkel wees sterk en zeer moedig, opdat gij kunt nakomen om volgens heel de Thora te doen die Mozes Mijn dienaar u beval; keer daarvan niet af naar rechts of naar links, opdat u kunt voorspoedig zijn waar u gaat. 8 Dit Boek van de Thora zal niet van uw mond vertrekken, maar gij zult daarin dag en de nacht mediteren, opdat u kunt nakomen om te doen volgens alles dat daarin wordt geschreven. Want dan zult u uw weg voorspoedig maken, en dan zult u goed succes hebben.

De nadruk in het Shema ligt op horen. In een oordeelkundig artikel van de jaren 1800 geschreven, schreef **R. Jacob Leiner** schreef (nadruk van mijn):

“Vanuit een menselijk perspectief lijkt het vaak alsof het zien een nauwkeurigere vorm van kennis dan horen is. In feite, echter, heeft het horen een grotere macht dan zien. Het zicht onthult het externe aspect van dingen, maar het horen openbaart hun innerlijk. Het aspect van G-d dat overheerst is ‘Wees stil, O Israël, en luistert’ [**Deut. 27:9** Houd u stil en hoor, O Israël: Deze dag bent u het volk van de Here uw GD geworden]. De gedachte van stil zijn, is dat de persoon een zichzelf opgelegde beperking hanteert op zijn gevoeligheden, niet meer kijkend naar de gebeurtenissen in deze [externe] wereld en hij is dan in staat om duidelijk te begrijpen dat ‘u nu het volk van de Here uw G-d bent geworden.’”

Wanneer G-d niet kan worden gezien, betoogt Leiner, kan Hij toch worden gehoord. Horen wijst op een diepteontmoeting, intiemer en in een andere gedaante dan ziend. De ideeën van Leiner voorzien ons van een segue in één van de belangrijkste verschillen tussen twee grote beschavingen - oud Griekenland en oud Israël. Zoals wij naar onze Hebreeuwse wortels streven, zijn de meesten van ons bewust geworden dat wij altijd worstelen met onze “Griekse” manier van denken. Het volgende zal wat geschiedenis verstrekken over waarom dit zo is.

Griekenland van de 5de tot de 3de eeuw v.Chr. blonk uit in kunst, architectuur, beeldhouwwerk en het theater – de visuele kunst. Hierin bereikte het een grootheid die nooit werd overtroffen. Renaissance Italië was hoofdzakelijk een herontdekking van de wereld en de vaardigheden van oud Griekenland. Tijdens dezelfde tijdspanne, blonken de Joden bij geen van deze dingen uit. De reden hiervoor is dat hun interesse niet in de aanblik lag, maar in klank. . . . niet in het zien van dingen, maar in het horen van de stem. Het Oud Israël was een cultuur van het oor, niet van het oog.

Heinrich Graetz, een groot de 19de eeuw historicus, verklaarde het verschil (onderlijning van mij):

“The pagan perceives the Divine in nature through the medium of the eye, and he becomes conscious of it as something to be looked at. On the other hand, to the Jew who conceives G-d as being outside of nature and prior to it, the Divine manifests itself through the will and through the medium of the ear. He becomes conscious of it as something to be heeded and listened to. The pagan beholds his G-d, the Jew hears Him, that is, apprehends His will.”

Now the Christian church has been affected by this coming together of these Hebrew and Greek ideas. The congregation in Acts began as a sect within Judaism, but within a few decades the Gospel message of a Jewish Messiah was taken to Rome and the world of Hellenistic (Greek) culture. Although more and more scholars believe that the Apostolic Scriptures were first written in Hebrew, the texts were soon written and published in Greek. The result was that although Christianity brought many Hebraic ideas to the world, it did so in a translation....and the deepest Hebrew concepts are not translatable into Greek. Now for almost 2,000 years, Hebrew thought has been filtered through language and culture....Hellenistic inspiration or Greek thought...which simply cannot express the exact meaning of the text.

Let's bring this idea closer to home. Today when we speak about knowledge and wisdom, we use metaphors drawn from the world of the eye. We talk about insight, foresight, hindsight, and people of vision. The word “idea” comes from the same Latin root as the word “video”. When we want to communicate that we understand something, we say, “I see”. On the contrary, Hebrews say, “I hear.”

Friends, the first sin occurred as a result of “seeing”. Eve thought that wisdom would come from the tree of the “knowledge” of good and evil, therefore she ate of its fruit:

***Bereshith 3:6** So when the woman saw that the tree was good for food, that it was pleasant to the eyes, and a tree desirable to make one wise, she took of its fruit and ate. She also gave to her husband with her, and he ate.*

The wisest man who ever lived understood that the source of wisdom came from hearing (שָׁמַעַת) the words of Elohim:

***Proverbs 1:1** The proverbs of Solomon the son of David, king of Israel: 2 To know wisdom and instruction, To discern the words of understanding, 3 To receive the instruction of wisdom, Justice, judgment, and equity; 4 To give prudence to the simple, To the young man knowledge and discretion — 5 A wise man will hear (shema שָׁמַעַת) and increase learning, And a man of understanding will attain wise counsel,*

“De heiden neemt het Goddelijke in de natuur waar door middel van het oog, en hij wordt zich ervan bewust als iets waarnaar gekeken moet worden. Anderzijds, voor de Jood die G-d als buiten de natuur en eraan voorafgaand begrijpt, manifesteert het Goddelijke zichzelf door de wil en door het medium van het oor. Hij wordt ervan bewust als iets om aandacht aan te besteden aan en naar te luisteren. De heiden aanschouwt zijn G-d, de Jood hoort Hem, d.w.z. neemt Zijn wil waar.”

Nu is de Christelijke kerk beïnvloed door dit samenkomen van deze Hebreeuwse en Griekse ideeën. De vergadering in Handelingen begon als sekte binnen het Judaïsme, maar binnen een paar decennia werd de Evangelieboodschap van een Joodse Messiah naar Rome en de wereld van de Hellenistische (Griekse) cultuur genomen. Hoewel meer en meer geleerden geloven dat de Apostolische Geschriften eerst in het Hebreeuws werd geschreven, werden de teksten spoedig in het Grieks geschreven en gepubliceerd. Het resultaat was dat hoewel het Christendom veel Hebreeuwse ideeën naar de wereld bracht, het dit in een vertaling deed.... en de diepste Hebreeuwse concepten zijn niet vertaalbaar in het Grieks. Nu is reeds bijna 2.000 jaar, de Hebreeuwse gedachte door taal en cultuur eruit gefilterd Hellenistische inspiratie of Grieks denken... wat eenvoudig weg de precieze betekenis van de tekst niet kan uitdrukken.

Laten we deze gedachte dichter bij huis brengen. Wanneer wij vandaag over kennis en wijsheid spreken, gebruiken wij metafoeren afkomstig uit de wereld van het oog. Wij spreken over inzicht, vooruitziendheid, terugblik, en mensen met visie. Het woord “idee” komt uit de zelfde Latijnse wortel als het woord “video”. Wanneer wij willen medelen dat wij iets begrijpen, zeggen wij: “ik zie het”. In tegendeel, Hebreeërs zeggen: “ik hoor het.”

Vrienden, de eerste zonde vond plaats als gevolg van “het zien”. Eva dacht dat wijsheid zou komen uit de boom van de “kennis” van goed en kwaad, daarom at zij van zijn fruit:

***Bereshith 3:6** Dus, toen de vrouw zag dat de boom goed om van te eten was, dat het aangenaam aan de ogen was, en een begeerlijk boom om iemand wijs te maken, nam zij van zijn vrucht en at. Zij gaf ook aan haar echtgenoot bij haar, en hij at.*

De wijste man die ooit leefde, begreep dat de bron van wijsheid uit het horen (שָׁמַעַת) van de woorden van Elohim kwam:

***Spr. 1:1** De gezegden van Salomo de zoon van David, koning van Israël: 2 Om wijsheid en instructie te kennen, de woorden van begrip te onderscheiden, 3 om de instructie van wijsheid, Rechtvaardigheid, vonnis, en billijkheid te ontvangen; 4 om voorzichtigheid aan de eenvoudige, aan de jonge man kennis en goeddunken te geven — 5 een wijs mens zal horen (shema שָׁמַעַת) en de lering vermeerderen, en een man van begrip zal wijze raad verkrijgen,*

For anyone to hear (shema שְׁמַע), there must be a voice. To find that voice (קוֹל), let's go back to the mountain:

Shemot (Exodus 19:5) *'Now therefore, if you will indeed obey My voice (קוֹל) and keep My covenant, then you shall be a special treasure to Me above all people; for all the earth is Mine.*

Now, wouldn't you agree that Moses is trying to get the message across that they must OBEY His voice if they want to be His special treasure? Knowing that the Torah is filled with ordinances, statutes, and commandments, would you be surprised to learn that there is not one Hebrew word that specifically translates "obey"? Yes, it is an utterly astonishing fact that there is NO VERB in Biblical Hebrew that means "to obey". So what do you suppose the word translated as "obey", in nearly every English translation, is in Hebrew?

It is very interesting that when the language of Hebrew was being revived to be used as a spoken language, beginning in the late 19th century, the Jews literally had to come up with a Hebrew word that meant "to obey". Consider the IDF (Israeli Defense Force). An army depends on obedience to its commander. They chose the word "letsayet", an Aramaic term that you will not find in the Bible, to mean obey. In fact, the word that the Torah uses in reference to obedience is "hear" (shema שְׁמַע). Shema is a key term in the book of Devarim where it appears nearly 100 times as Moses pleads with the people to hear the voice (קוֹל) of יהוה. By way of comparison, it appears only 6 times in the whole book of Vayikra (Leviticus).

So now we have seen that the Israelites must hear (shema שְׁמַע) the voice (קוֹל) of יהוה. What does this voice tell us?

Shemot 19:16 *Then it came to pass on the third day, in the morning, that there were thunders and lightnings, and a thick cloud on the mountain; and the voice of the shofar was very loud, so that all the people who were in the camp trembled. 17 And Moses brought the people out of the camp to meet with Elohim, and they stood at the foot of the mountain. 18 Now Mount Sinai was completely in smoke, because יהוה descended upon it in fire. Its smoke ascended like the smoke of a furnace, and the whole mountain quaked greatly. 19 And when the voice of the shofar sounded long and became louder and louder, Moses spoke, and Elohim answered him by voice.*

The first thing we notice, is the "voice" of the shofar. Chapter 20 in Shemot continues with the 10 Words (Commandments). They are followed up with more "voices":

Shemot 20:18 *Now all the people saw the voices, the lightning flashes, the sound of the shofar,*

Opdat iemand kan horen (shema שְׁמַע), moet er een stem zijn. Laten we naar de berg teruggaan om die stem (קוֹל) te vinden:

Shemot (Exodus 19:5) *'Nu daarom, als u inderdaad Mijn stem (קוֹל) zult gehoorzamen en Mijn verbond zult houden, dan zult u een speciale schat voor Mij zijn boven alle mensen; want heel de aarde is van Mij.*

Nu, zou u het ermee niet eens zijn dat Mozes probeert om de boodschap te laten overkomen dat zij Zijn stem moeten GEHOORZAMEN als zij Zijn speciale schat willen zijn? Het weten dat Thora met verordeningen, statuten en bevelen is gevuld, zou u verrast zijn te leren dat er niet één Hebreeuws woord is dat specifiek "gehoorzamen" vertaalt? Ja, het is een volkomen verbazingwekkend feit dat er GEEN WERK-WOORD in Bijbelse Hebreeuws is dat "gehoorzamen" betekent. Dus wat veronderstelt u dat het woord in het Hebreeuws is dat in bijna elke Nederlandse vertaling met "gehoorzamen" vertaald is?

Zeer interessant is dat toen de Hebreeuwse taal opnieuw tot leven kwam om als gesproken taal te worden gebruikt, vanaf het einde van de 19de eeuw, de Joden letterlijk met een Hebreeuws woord dat "gehoorzamen" betekende op de proppen moesten komen. Denk eens aan het IDF (Israeli Defense Force/ Israëliische Defentie Macht). Een leger is afhankelijk van gehoorzaamheid aan zijn bevelhebber. Zij kozen het woord "letsayet", een Aramese term die u niet in de Bijbel zult vinden voor gehoorzamen. In feite is het woord dat de Thora gebruik in verwijzing naar gehoorzaamheid "hoor" (shema שְׁמַע). Shema is een sleutelterm in het boek Devarim waar het bijna 100 keer voorkomt als Mozes met het volk pleit om de stem (קוֹל) van יהוה te horen. Bij wijze van vergelijking; het verschijnt slechts 6 keer in het hele boek Vayikra (Leviticus).

Dus nu hebben wij gezien dat Israëlieten de stem (קוֹל) van יהוה moeten horen (shema שְׁמַע). Wat vertelt deze stem ons?

Shemot 19:16 *Toen gebeurde het op de derde dag, in de ochtend, dat er donders en bliksems en een dikke wolk op de berg waren; en de stem van de shofar was zeer luid, zodat heel het volk in het kamp beefde. 17 En Mozes bracht het volk uit het kamp om met Elohim samen te komen, en zij stonden zich bij de voet van de berg. 18 Nu was de berg Sinai volledig in rook gehuld, omdat יהוה er op neerdaalde in vuur. Zijn rook steeg op als de rook van een oven, en de hele berg schokte zeer. 19 En toen de stem van de shofar lang aanhield en luider en luider werd, sprak Mozes, en Elohim antwoordde hem via de stem.*

Het eerste dat wij opmerken, is de "stem" van de shofar. Hoofdstuk 20 in Shemot gaat verder met de 10 Woorden (Geboden). Zij worden door meer "stemmen" opgevolgd:

Shemot 20:18 *Nu zag het ganse volk de stemmen, de bliksemflitsen, het geluid van het shofar, en*

and the mountain smoking; and when the people saw it, they trembled and stood afar off. 19 Then they said to Moses, “You speak with us, and we will hear; but let not Elohim speak with us, lest we die.”

That’s an odd way of putting things, don’t you think? They saw the voices. This is a rare instance of “hearing” and “seeing”. We can glean a little more information from our Parasha this week:

Devarim 5:24 “And you said: ‘Surely יהוה our Elohim has shown us His glory and His greatness, and we have heard His voice from the midst of the fire. We have seen this day that Elohim speaks with man; yet he still lives. 25 Now therefore, why should we die? For this great fire will consume us; if we hear (shema שְׁמַע) the voice (קוֹל) of יהוה our Elohim anymore, then we shall die.

The Israelites were frightened and asked Moses to intercede for them. They promised to hear (shema שְׁמַע) the words spoken by Moses as the intercessor:

Shemot 20:19 Then they said to Moses, “You speak with us, and we will hear (shema שְׁמַע); but let not Elohim speak with us, lest we die.”

Moses relates to the people that יהוה has heard their voice, and that it was a good thing to ask for an intercessor:

Devarim 5:28 “Then יהוה heard the voice of your words when you spoke to me, and יהוה said to me: ‘I have heard the voice of the words of this people which they have spoken to you. They are right in all that they have spoken.

The intercessor came in the 1st century. The Israelites were once more able to “see” His glory and “hear” the “voice” of the Living Word:

John 1:14 And the Word became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth.

1 John 1:1 That which was from the beginning, which we have heard, which we have seen with our eyes, which we have looked upon, and our hands have handled, concerning the Word of life —

What are some of the words that were spoken by the “voice” of Yeshua?

Mark 12:28 Then one of the scribes came, and having heard them reasoning together, perceiving that He had answered them well, asked Him,

berg roken; en toen het volk het zag, beefden het en bevond zich veraf. 19 Toen zeiden zij tot Mozes: “Spreekt gij met ons, en wij zullen horen; maar laat Elohim niet met ons spreken, opdat wij niet sterven.”

Dat is een rare manier van voorstellen, vindt u niet? Zij zagen de stemmen. Dit is een bijzonder geval van “horen” en “zien”. Wij kunnen deze week een beetje meer informatie verkrijgen uit onze Parasha:

Devarim 5:24 En u zei: ‘Zeker heeft יהוה onze Elohim ons Zijn glorie en Zijn grootheid getoond, en wij hebben Zijn stem gehoord uit het midden van het vuur. Deze dag hebben wij gezien dat Elohim met de mens spreekt; maar toch leeft hij nog. 25 Daarom nu, waarom zouden wij moeten sterven? Want dit grote vuur zal ons verteren; als wij de stem (קוֹל) van יהוה onze Elohim nog langer horen (shema שְׁמַע), dan zullen wij sterven.

De Israëlieten waren beangstigd en vroegen Mozes om voor hen te bemiddelen. Zij beloofden de woorden, door Mozes als de middelaar gesproken, te horen (shema שְׁמַע):

Shemot 20:19 Toen zeiden zij tot Mozes: “Spreekt gij met ons, en wij zullen horen (shema שְׁמַע); maar laat Elohim niet met ons spreken, opdat wij niet sterven.”

Mozes verhaalt naar het volk dat יהוה hun stem heeft gehoord, en dat het een goede zaak was om een bemiddelaar te vragen:

Devarim 5:28 Toen hoorde יהוה de stem van uw woorden toen u tot mij sprak, en יהוה zei tot mij: ‘Ik heb de stem van de woorden van dit volk gehoord die zij tot u hebben gesproken. Zij hebben gelijk in alles dat zij hebben gesproken.

De bemiddelaar kwam in de 1ste eeuw. De Israëlieten waren weer eens in staat om Zijn glorie te “zien” en de “stem” van het Levende Woord te “horen”:

Joh. 1:14 En het Woord werd vlees en verbleef onder ons, en wij zagen Zijn glorie, de glorie als van de eniggeborene van de Vader, vol van gunst en waarheid.

1 Joh. 1:1 Dat wat van bij het begin was, wat wij gehoord hebben, wat wij met onze ogen gezien hebben, waarnaar wij gekeken hebben, en onze handen aangeraakt hebben, betreffende het Woord van het leven —

Wat zijn zoal woorden die door de “stem” van Yeshua gesproken werden?

Marc. 12:28 Toen kwam één van de schriftgeleerden en, hen samen hebben horen redeneren, waarnemend dat Hij hen goed geantwoord had,

“Which is the first commandment of all?” 29 Yeshua answered him, “The first of all the commandments is: ‘Hear (shema שְׁמַע), O Israel, יהוה our Elohim, יהוה is one. 30 ‘And you shall love יהוה your Elohim with all your heart, with all your soul, with all your mind, and with all your strength.’ This is the first commandment.

Yeshua’s response to the question of what was the most important commandment was the Shema! Yeshua was a rabbi... a teacher of the Torah. In fact He was the Living Torah! His “voice” spoke the same message as what was heard and seen up on that mountain!

Now you may be a little bit confused. We started this commentary with Moses “seeing” the Promised Land that he would not be allowed to enter. Then we learned that the Hebrew way of knowledge was through “hearing”, not “seeing”. In fact the first sin happened as a result of “seeing”, not “listening” to the Word of יהוה. Then we read that the Israelites “saw” and “heard” “voices” up on the mountain. Now we have just observed that Yeshua was “seen” and “heard”. How can we possibly make sense out of all of this?

Let’s take ourselves back up to Mt. Sinai. The Israelites “saw the voices”... a kind of “spiritual sight” that came as a result of agreeing to “hear” (shema) the “voice” on that mountain. That “voice” brought them the Torah. In the same way, Moses... synonymous with the Torah... was given “spiritual eyes” to “see” the future Promised Land because he was faithful in first “hearing” (shema) from יהוה. And Yeshua... for those who had “eyes to see”... those who “heard” His voice would “see” Him as their Messiah:

John 10:14 *“I am the good shepherd; and I know My sheep, and am known by My own ... 27 “My sheep hear My voice, and I know them, and they follow Me. 28 “And I give them eternal life, and they shall never perish; neither shall anyone snatch them out of My hand.*

Yeshua’s conversation with Pilate speaks to the importance of “hearing the voice” of Messiah:

John 18:37 *Pilate therefore said to Him, “Are You a king then?” Yeshua answered, “You say rightly that I am a king. For this cause I was born, and for this cause I have come into the world, that I should bear witness to the truth. Everyone who is of the truth hears My voice.”*

The book of Revelation is filled with voices, with hearing and with seeing. This makes sense as John, the writer of the book, was given spiritual eyes to see the unfolding plan of Yah:

Revelation 22:8 *Now I, John, saw and heard these things. And when I heard and saw, I fell*

vroeg Hem: “Welk is het eerste gebod van alle?” 29 Yeshua antwoordde hem: “Het eerste van alle geboden is: ‘Hoor (shema שְׁמַע), O Israël, יהוה onze Elohim, יהוה is één. 30 En u zult van יהוה uw Elohim houden met heel uw hart, met heel uw ziel, met heel uw verstand, en met al uw kracht.” Dit is het eerste gebod.

Yeshua’s antwoord op de vraag van wat het belangrijkste gebod was, was het Shema! Yeshua was een rabbijn... een Thoraleraar. In feite was Hij de Levende Thora! Zijn “stem” sprak dezelfde boodschap als wat gehoord werd en boven op die berg gezien werd!

Nu heb ik u misschien een beetje in verwarring gebracht. Wij begonnen deze commentaar met Mozes die het Beloofde Land “ziet” dat hij niet zou mogen ingaan. Dan leerden wij dat de Hebreeuwse manier van weten via “horen” was, niet via “zien”. In feite gebeurde de eerste zonde als gevolg van “zien”, niet naar het Woord van יהוה “luisterend”. Dan lazen wij dat de Israëlieten boven op de berg “stemmen” “zagen” en “hoorden”. Nu hebben wij net opgemerkt dat Yeshua “gezien” en “gehoord” werd. Hoe kunnen wij uit dit alles iets zinnigs opmaken?

Laten we terug naar de berg Sinai gaan. De Israëlieten “zagen de stemmen”... een soort “geestelijk zien” dat kwam als resultaat van overeen te komen om de “stem” op die berg te “horen” (shema). Die “stem” bracht hen de Thora. Op de zelfde manier werd Mozes... synoniem met de Thora... “geestelijke ogen” gegeven om het toekomstige Beloofde Land te “zien” omdat hij betrouwbaar was om eerst van יהוה te “horen” (shema). En Yeshua... voor zij die “ogen om te zien, hadden”... zij die Zijn stem “hoorden”, zouden Hem als hun Messiah “zien”:

Joh. 10:14 *Ik ben de goede herder; en Ik ken Mijn schapen, en ben gekend door Mijn eigen... 27 Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken hen, en zij volgen Mij. 28 En Ik geef hen eeuwig leven, en zij zullen nooit omkomen; noch zal iedereen hen uit Mijn hand wegrukken.*

Yeshua’s gesprek met Pilatus spreekt van het belang om “de stem” van Messiah “te horen”:

Joh. 18:37 *Pilatus zei daarom tot Hem: “bent U dan een koning?” Yeshua antwoordde: “U zegt terecht dat Ik een koning ben. Voor deze reden werd Ik geboren, en voor deze reden ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik getuigenis zou brengen van de waarheid. Iedereen die van de waarheid is, hoort Mijn stem.”*

Het boek Openbaring staat vol van stemmen, met horen en met zien. Dit is begrijpelijk aangezien Johannes, de schrijver van het boek, geestelijke ogen gegeven werd om het zich ontvouwende plan van Yah te zien:

Opb. 22:8 *Ik, Johannes, zag en hoorde deze dingen. En toen ik hoorde en zag, viel ik neer in*

down to worship before the feet of the angel who showed me these things ...**20** He who testifies to these things says, "Surely I am coming quickly." Amen. Even so, come, Adonai Yeshua!

As we are drawn towards our Hebrew roots, we are more and more aware of the relationship that we have with the Almighty through words, language, and speech. **Romans 10:17** tells us that "faith comes by hearing, and hearing by the Word of Yah." יהוה created the world with words. He gave to us the gift of words...the Scriptures - His love letter to us. Now it will be these very same words that according to our Torah portion this week, will restore us:

Devarim 4:30 "When you are in distress, and all these words come upon you in the latter days, then you shall return to יהוה your Elohim and shema His voice.

Baruch HaShem יהוה!

Shabbat Shalom!
Ardelle

verering vóór de voeten van de engel die me deze dingen toonde ... **20** Hij die van deze dingen getuigt zegt: "Zeker kom Ik spoedig." Amen. Precies, kom, Adonai Yeshua!

Als wij naar onze Hebreeuwse wortels getrokken worden, zijn wij ons meer en meer bewust van de relatie die wij met de Almachtige hebben door woorden, taal, en spraak. **Rom. 10:17** vertelt ons dat "geloof door te horen komt en, horen door het Woord van Yah." יהוה schiep de wereld met woorden. Hij aan gaf ons de gave van woorden... de Schrift - Zijn liefdesbrief aan ons. Nu zullen het deze zelfde woorden zijn die, volgens ons Thoragedeelte van deze week, ons zullen herstellen:

Devarim 4:30 Wanneer u in zorg zit, en al deze woorden in de laatstgenoemde dagen over u komen, dan zult u naar יהוה uw Elohim terugkeren en shema Zijn stem.

Baruch HaShem יהוה!

Shabbat Shalom!
Ardelle